

Aquest Ciri també s'encén en dos moments més molt significatius de la vida d'un cristià: el baptisme i les exèquies, l'inici i la plenitud de la nostra comunió amb Crist Jesús.

❖ SAGRAMENTS PASQUALS

Tots els sacraments deriven de la Pasqua. El Senyor ressuscitat ens comunica la seva vida i la seva gràcia amb ells. Així, per exemple, en el sacrament de la Reconciliació penitencial ens fa participar de la seva victòria sobre el pecat i la mort.

Però hi ha uns altres sacraments que anomenem més específicament "pasquals": el Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia. La Pasqua és el temps més adequat per a rebre el Baptisme, el sacrament en què per primer cop ens immergim ("baptisme" vol dir "immersió") en la mort i la resurrecció del Crist; la Confirmació és el sacrament en què el Crist ressuscitat, per mitjà del bisbe, ens fa el seu millor do, l'Esperit; i a l'Eucaristia, en celebrar el memorial de la seva Pasqua, rebem en aliment el seu Cos i la seva Sang.

❖ PENTECOSTA

La paraula "Pentecosta" és grega i significa "cinquantè". S'aplica o a tot el temps de la Cinquantena (set setmanes i un dia) o bé al dia final, que fa el número cinquanta de la festa pasqual.

Els jueus, en aquesta festa de la Pentecosta, celebren la "festa de les setmanes", amb la joia de la recollida agrícola i l'aliança que van pactar amb Déu al Sinaí, als cinquanta dies de sortir de l'Egipte. Nosaltres, els cristians, aquest dia cinquantè, celebrem la vinguda de l'Esperit Sant sobre la primera comunitat, quan la va transformar amb el seu foc i la seva ventada impetuosa de vida. I així acabem la celebració festiva de la Pasqua.

Vocabulari PASQUAL

❖ CINQUANTENA PASQUAL

El Temps Pasqual abraça set setmanes de festa, des del diumenge de Pasqua fins al de Pentecosta, que en grec vol dir “cinquanta” (7 per 7, més 1 = 50). Aquests cinquanta dies els celebrem amb alegria com un sol dia festiu, com un gran diumenge continuat.

És el temps més important de l'any cristià. Dins d'aquesta cinquantena, tenen personalitat peculiar la primera setmana, l'“octava de Pasqua”; la festa de l'Ascensió, que abans es celebrava el dijous de la sisena setmana, i ara a molts llocs ha passat a celebrar-se el diumenge setè; i el vuitè diumenge, la festa de Pentecosta.

❖ PASQUA

Pasqua és la festa principal dels cristians, com també ho és dels jueus. Ells celebren l'èxode, quan van ser alliberats de l'Egipte, amb Moisès al capdavant. Nosaltres, la mort i resurrecció de Jesús.

La paraula “Pasqua” ve de l'hebreu “pesah”, que vol dir “salt, trànsit”. L'àngel de Déu “va passar per alt” les cases dels jueus, en la darrera plaga d'Egipte. I tot el poble “va passar” el Mar Roig, en la seva sortida cap a la llibertat. Per als cristians, Pasqua significa el “pas” de Jesús, a través de la mort, a la vida nova de ressuscitat, junt amb Déu.

La data de la Pasqua és variable. Es celebra “el diumenge després del pleniluni següent a l'equinocci de primavera”, i pot caure entre el 22 de març i el 25 d'abril.

❖ TRÍDUUM PASQUAL

Ha canviat la terminologia: abans en dèiem “Tríduum Sant” al Dijous, Divendres i Dissabte Sant. Ara l'Església més aviat en diu “Tríduum Pasqual”, i aplega el Divendres, el Dissabte i el Diumenge: la Pasqua del Crist mort, sepultat i ressuscitat. Aquest Tríduum és el punt culminant de l'any cristià, preparat pels quaranta dies de la Quaresma i perllongat pels cinquanta del Temps Pasqual.

Es considera que aquest Tríduum, que es celebra com un únic dia (la seva Eucaristia central és la de la Vetlla entre el Dissabte i el Diumenge), s'inaugura

ja a la missa vespertina del Dijous Sant, en la qual recordem la nit en què Jesús va instituir l'Eucaristia, precisament com a preparació pròxima i expressió sacramental de la seva mort i resurrecció.

❖ VETLLA PASQUAL

La nit del Dissabte Sant al Diumenge de Resurrecció és quan les comunitats cristianes celebrem la Vetlla Pasqual, la celebració més important de tot l'any. En aquesta Vetlla acompanyem el Crist en el seu pas de la mort a la vida.

És la nit en què, d'un foc nou, encenem el ciri pasqual i cantem solemnement el pregó de la festa. En què escoltem més lectures del normal, tant de l'Antic com del Nou Testament, i sobretot l'evangeli de la resurrecció. La nit més adequada per a celebrar els bateigs, o si més no el seu record amb l'aspersió amb l'aigua baptismal. I, sobretot, celebrem aquesta nit l'Eucaristia més important de l'any, i participem del Cos i Sang del Senyor ressuscitat.

❖ AL·LELUIA

La paraula “al·leluia” ve de l'hebreu “hallelu-Jah”, “lloeu Jahvè, lloeu Déu”. És una aclamació dels jueus, anterior al temps de Jesús, i ara compartida també pels cristians.

“Al·leluia” s'ha convertit en sinònim de “joia!”. El cantem a les Eucaristies més festives, com a aclamació abans de l'evangeli. I, sobretot, durant la cinquantena pasqual, a partir del solemne al·leluia de la Vetlla Pasqual, després de no haver-lo cantat durant tota la Quaresma.

❖ CIRI PASQUAL

Encenem diversos ciris a les nostres celebracions: per exemple, sobre l'altar, o davant del sagrari, o davant les imatges de la Mare de Déu i dels sants. Però el més significatiu és el Ciri que encenem solemnement a la Vetlla Pasqual com a símbol de Crist que passa de la mort a la vida, i que és la nostra Llum per sempre.

Durant les set setmanes del Temps Pasqual, aquest Ciri brilla a totes les celebracions. Es situa prop de l'ambó de la Paraula, perquè anunciï amb el seu llenguatge silenciós però brillant el mateix missatge que ens proporcionen les lectures bíbliques.